

1938-ban a főparancsnokság 14 férfi és 4 női munkatábort szervezett. Az első időszak munkatáborai június hó 13-án kezdődtek és július hó 30-ig tartottak, a második időszak munkatáborai július hó 30-án alakultak meg, és szeptember közepén végződtek. A férfi munkatáborok a hét vezér nevét viselték: Álmos, Előd, Gyula, Huba, Kund, Ond és Tass vezér sorrendben. A női munkatáborok Emese és Sarolta nevét vették fel.

Az 1938-as Egyetemi Önkéntes Munkaszolgálat elsősorban az állampolgári nevelés, a jellemképzés, a nemzetvédelmi kiképzés és az értelmiségi ifjúság fizikuma feljavításának állt. A délelőtt 6 órai munka, a délutáni nemzetvédelmi kiképzés és az esti nemzetvédelmi előadások voltak a munkatábor életének tengelye. A táborozást a szociális munka s áldozatosság szelleme, egy mélyértelmű, csodálatosan erős bajtársiasság töltötte ki, és a rend, fegyelem, férfiaság jegyében megszabott katonás keret fogta össze.

A nemzetvédelmi előadásokban megismert igazi magyar sorsproblémák fokozottan növelték a munkaszolgálatosok komolyságát. A magyar hivatástudatra ébresztette őket. Új közösségi szellem alakult ki, és ráébredtek a helyesen értelmezett tekintélytisztélet tudatára. Minden résztvevő igyekezett fejleszteni jellemtulajdonságait, de ezt célozták a parancsnokok intézkedései is, akik minden alkalmat és eszközt megragadtak, hogy a rájuk bízott ifjú talpig férfiként kerüljön vissza a polgári életbe. A nemzetvédelmi kiképzés honvédelmi célokat szolgált, de egyénileg is hasznot jelentett. A fizikum feljavítása terén igen örövendetesesek voltak a munkatáborok eredményei. Kitartó munkateljesítmény végzésére képes, edzett, erős, egészséges, fiatal férfiak voltak a leszerelő munkaszolgálatosok.

A munkatáboroknak talán legfontosabb eredményük volt a magasabb színvonal biztosításával keresztülvitt társadalomnivelláló munkásságuk. Itt várnak rájuk a nagy feladatok a kiépülő általános kötelező munkaszolgálatban is.

Szegedi Napló XV. (1939) június 18. 7. oldal

471. A DEFHE közgyűlése

A napokban tartotta a DEFHE évadzáró közgyűlését Dr. Horger Antal egyetemi tanár elnöklésével. A felolvasott jelentésekből kitűnik, hogy a DEFHE szociális téren csaknem 400 pengővel segélyezte rászoruló tagjait, részben könyv, részben pénz, részben étkezési segélyekkel. A március hóban megrendezett láthatatlan délvidéki báljának jövedelmét felerészben a Horthy Miklós repülőalapra, felerészben pedig a szlovákiai Magyar Házak alapja javára fordította. Rendezett az egyesület kulturdélutánokat, tanyai kiszállásokat, amelyen keresztül a néppel való kulturkapcsolat kimélyítése szerepelt célként, és úgy a kulturdélutánok és a tanyai kiszállások a legteljesebb siker jegyében zajlottak le. Köszönettel emlékezett meg a közgyűlés az egyesület támogatóiról, különös tekintettel a DMKE és a DO⁷⁸-ról. Az egyesület helyiségében, amelyet a tagok az év közben állandóan

⁷⁸ Délvidéki Otthon

látogattak egy DEFHE otthon alakult, és itt megtalálták úgyszólván az összes napi és hetilapokat, folyóiratokat a tagok és rendelkezésükre állott a könyvtár is. Az új tisztikar megválasztása után Dr. Horger Antal tanárelnök meleg szavakkal emlékezett meg a távozó Szovják Béla ifjúsági elnökről, és fokozott támogatását ígérte a jövőre az egyesületnek.

Szegedi Új Nemzedék XXI. (1939) június 19. 7. oldal

472. A munkatáborok jelentősége nemzetnevelési szempontból

A Turul Szövetség és az ősi magyar szellemet ápoló sárospataki kollégium azért szervezte az első magyar munkatáborokat, hogy a magyar egyetemi és főiskolai ifjúságot kiemelje eddigi tespedtségéből, és komoly, edzett, kitartó, kemény embereket neveljen a gyönyörű magyar jövőendőért emberekkel és elemekkel vívott harcra, akik a munka szeretetén keresztül az eddigi lenézés és sajnós, sokszor tapasztalt megvetés helyett, szeretettel és megértéssel néznek magyar munkástestvéreinkre, és hiú osztályharcok miatt nem fogják engedni e kis hazát újabb vágóhídra, hanem visszaszerzik azt, amit könnyelműen veszni hagyunk.

Ez az eszme, mely a Turul-eszmékben és Rákóczi öreg kollégiumának töretlen magyar szellemében gyökerezik, ma is változatlanul fennáll a magyar munkatáborok megrendezésénél. Bizonyosság erre a munkatáborok főparancsnokának, vitéz Szinay Bélának a munkatábori prospektust bevezető pár sora, melyben ezeket mondja:

– Hívom a magyar értelmiségi ifjúságot önkéntes munkaszolgálatra, hogy jellemzilárd, edzett, egészséges, bajtársi érzéstől és lángoló hazaszeretettől áthatott férfiakat és nőket adhassunk a magyar hazának! Hívom őket, mert a fiúk feszülő karjaik erejével, a lányok jóságos cselekedeteikkel enyhíteni tudják a magyar élet keserveit! Hívom, mert a munkatáborok ifjúsága a boldogabb magyar jövőendő és magyar nemzet záloga! Hívom, mert a munkaszolgálat országépítés!

A magyar szellemű nevelést s a régi hagyományok ápolásának szükségességét azzal is kifejezésre igyekeztek juttatni, hogy a férfi munkatáborok a hét vezér, a női táborok pedig Emese és Sarolta nevét viselték. A dicső múltra való ilyen emlékeztetés és a munka hatalmas lélekformáló és nemzetnevelő hatásán kívül a rendező egyesületek, illetőleg most már a kormány, igyekeztek előadásokkal is megerősíteni a táborok minden egyes résztvevőjének lelkében a magyar haza iránti szeretet és kötelességérzést. Éppen ezért már kezdettől fogva hetenként több előadást is tartottak a résztvevő fiatalság számára, melyekből megismerhették a vajúdó magyar világ döbbenetesen gyönyörű és nagyszerű sorskérdéseit, hogy így mielőbb kialakulhasson az egységes nemzeti szellem és ez megerősödve, a magyar társadalom különböző osztályainak egybekapcsolásával és vállvetett munkájával felépülhessen az új, boldogabb és Golgotát nem ismerő Nagymagyarország!